உ

MŪVALŪR STALA MAKIMAI

மூவலூர் ஸ்தல மகிமை

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
27 AUG 1956
MADRAS

இயற்றியவர் :

திரு. T. H. விவேகானந்தம் பிள்ளை, B.A., L.T.,
(நிர்வாக அதிகாரி, திருவெண்காடு தேவஸ்தானம்)

By: VIVEKANANDAM PILLAI (T.H.)

ஸ்ரீ மார்க்கசகாய சுவாமி தேவஸ்தான வெளியீடு.

1951

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
27 AUG 1956
MADRAS

முகவுரை

மூவலூர் ஸ்தல மகிமை என்னும் இச்சிறு நூல், திருவெண்காடு தேவஸ்தானம் தற்கால நிர்வாக அதிகாரி திரு. T. H. விவேகானந்தம் பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பட்டு சென்னை இந்துமத பரிபாலன போர்டார் அவர்களால் நெ. 1273 தேதி, 25-4-47 உத்திரவு மூலமாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டு சென்னை கிரி பதிப்பகத்தில் பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

S. வீழிநாதன்
நிர்வாக அதிகாரி
15-1-1951
மூவலூர்.

திரு. K. V. நாராயணசாமி முதலியார் அவர்கள், B. A.
திரு. A. S. முத்தையன் செட்டியார் அவர்கள்.
திரு. N. V. ரெத்தினசபாபதி பிள்ளை அவர்கள்,
டிரஸ்டிகள்.

7 AUG 1956

MARGASAHAYESVARA TEMPLE INSCRIPTIONS.

Of the 15 inscriptions copied from the village Mūvalūr, all of them except one are engraved on the walls of the Mārgasahāyesvara temple and its *gopura*. Of these, four belong to the Chola kings, the earliest of whom referred to in these being Rājendra Chola, the son and successor of the great Rājarāja I, the author of the famous temple at Tanjore. His inscription (No. 5) dated in the 7th year of his reign (A. D. 1019) records an endowment by a resident of Kulalūr of 130 *kāsu*, the interest on which was to be utilised for a perpetual lamp in the shrine of Kūttādudevar (Natarāja) in the temple. An inscription of Vikramachola dated in the 2nd year (A. D. 1120) of his reign (No. 8) is engraved on the door jamb of the treasure-room of the temple and refers to the fixing of the rate of taxes due on some *devadāna* lands belonging to the temple of Madhurāntaka-Vinnagar-Ālvār by the assembly of Madhurāntakachaturvedimangalam in Kurukkai-nādu, a subdivision of Virudarājabhayankara-valanādu. The remaining two Chola records *viz.*, Nos. 1 and 2 belong to Kulottunga III who commenced his reign in 1178 A.D. and are dated in his 11th (No. 2) and 15th (No. 1) regnal years. They are both fragmentary and mutlated, but from what is preserved of these inscriptions, it may be seen that the former, gives a list of articles, including ornaments, presented to the temple of Tirumūvalūr-Udaiya Nāyinār and the goddess by an individual named Selvappillaiyāndār and the latter refers to an agreement by the Siva-Brāhmanas of the temple to provide two perpetual lamps in the central shrine for an endowment of 100 *kāsu* received by them from an individual named Manrulāduvān Udayanjevdān.

Of the two **Pāndya** inscriptions, one belongs to the 6th regnal year of a Srivallabha (No. 3) and the other to the 34th regnal year of another king of the same name (viz.. Srīvallabha) who bears the epithets Māravarman, Tribhuvanachakravartin and Konerinmelkondān. All that could be said of these kings is that they are later Pāndyas who ruled over this tract during the 12-14th centuries A.D. Both the records refer to certain land grants made to the temple of Valittunai-Nāyanār at Mūvalūr which is stated, to be situated in Tiruvelundūr-nādu, a subdivision of Jayangondasolavalanādu. The former inscription also makes a reference to the gift of 2 plots of land to the same temple by a lady called Alli Arasāni of Tuppil.

The Vijayanagara kings are represented by two inscriptions, Nos. 4 and 8. No. 4 belongs to Virupanna Udaiyar, son of Harihara and is dated in Saka 1321 (=A.D. 1399) It confirms the right of the templeover the lands which belonged to it as well as those which belonged to the temple of Kālakūttar which had been destroyed by fire. The other inscription belongs to Achyutadeva-Mahārāja and registers some provisions made for the renewal of cake-offerings in the temple, by Meybhoga-Nāyakkar, son of Rāmappa-Nāyakkar.

Of the rest of the inscriptions, Nos. 10 and 11 belong to the Nāyaka chiefs of Tanjore, Sevvappa and Achyutappa, They register gifts of lands as *sarvamānya* to the temple. Nos. 12, 13 and 14 refer to a Chedi chieftain named Pillaipperumāl. He is called merely Chedirāja in No. 12 which is a *sloka* in Sanskrit written in Grantha characters. extolling the chief for his liberality. The

inscriptions which are in Tamil verse call him an ornament of Puduvai and Sadaiyappillai. The last inscription which is engraved on a stone set up in the village is also connected with the temple of Mārgasahāyesvara in that it refers to the grant to this temple, referred to in its vernacular name *viz.*, Valittunai-Nāyinār, the locality called Tiruppanippettai. Probably the income by way of taxes etc. from this locality was to be utilised for the repairs (Tiruppani) of the temple.

It is obvious from the above precis of the contents of the inscriptions in this temple, that the epigraphs do not throw any light as to the proable date of the foundation of this temple. Most of the epigraphs on the walls of the temple are mutilated and fragmentary and some of them are displaced-an unmistakable evidence that the temple must have undergone renovations sometime after the stones on its walls were engraved resulting in the misplacement of these engraved stones. All that could be said about the antiquity of the temple is that the epigraphs on its walls carry its date to as far back as the first quarter of the 10th century A. D.

…PUBLIC LIBRARY
27 AUG 1956
MADRAS

INSCRIPTIONS IN THE MARGASAHAYESVARA TEMPLE

MUVALUR

Mayavaram Taluk, Tanjore District.

EDITED BY

H. K. NARASIMHASWAMY

(Senior Epigraphical Assistant, Office of the Govt. Epigraphist for India)

No. 1.

(A. R. No. 18 of 1925)

On The north wall of the Margasahayesvara temple

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ [॥*] திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் மதுரையும் ஈழமுங் கருவூரும் பாண்டியன் முடித்தலையுங் கொண்டருளிய சிகுலொத்துங்கசொழதெவற்கு [யாண்டு] [௰]௫-வது [மீந] மாதத்து உடையார் திருமூவலூருடைய நாயனாற்கு ஆண்டார் செல்வப் பிள்ளையாண்டார் மேற்படி ஆன பொன் அரமாலைக் இட்ட பொற்பூ எட்டினால் பொன் இருகழஞ்சினஞ் [சு] மா மாற்றெட்டரை இவை கொத்த கம்பி ஆறினால் செம்பு அறு பலம்

2 சாத்தின திருப்பட்டம் ஒன்றினால் பொன் பதின் கழஞ்செ பதினைஞ்சு மா மாற்று எட்டு முன்பு சாத்தியருளுகிற திருப்பட்டங்களுக்கு கொக்குவாய்க்கும் [படு]கண்ணுக்கும் இட்ட வெள்ளி ஐங்கழஞ்சு

அபிஷேகமெண்டி இடை அறுபத்எழு இட்டநாயகத் தளிகை இடை நாறபத்தெழு துவாரவாசல்க்கு தாளும் சங்கிலிகையும் ஹூற்றுப்பலம் செல்வப்பிள்ளை ஆண்டார் அரிசிப்பிச்சை பணணிந திரைவி।

1 The Continuation is lost. Another fragmentary inscription on the same wall contains the following lines which seem to be connected with inscription No. 1 above:

1 செல்வப்பிள்ளையாண்[டார்] இட்ட நாரைக்கால் க-நால் இடை ஒன்றினல் ஹூற்றை-

2 ம்பதிந் பலம் திருநெற்றிபட்டம் க-க்கும் பிற்காறைக்கு இட்ட வெள்ளி மு ....

3 கு கழுஞ்சரை நாச்சியாற்கு அமுதுசெய இட்ட தளிகை க-நால் .

4 இடை இருபதிந் பலம் [॥*]

No 2.

(A. R. No. 19 of 1925)

On the same wall

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ [॥*] ஸ்ரீ திரிபுவனச் சக்கரவத்திகள் மதுரையும் பாணடியன முடித்தலையும் கொணடருளிய குலோத்துங்கசொ[ழ]தெவற்கு யாண்டு பதிந் ஒன்ருவது மெஷநாயற்று அபர பக்ஷத்து ஏகாதெஸி [யம்] வியாமக்........* கொண்ட சோமவௗநாட்டுக்

திருவழுந்தூர் நாட்டு உடையார் திருமுவலூருடையார் கோயில் ஐம்பது வட்டத்து சிவப்பிராமணக் காணி உடைய பாரதாயங் [தாதங்] சந்திரசெகராங் தம்பிராங் தொழுங்நாந இராஜராஜ பட்டநெனும் இக்கே———†

2 துணை பட்டநெனும் இவங் தம்பி சிவதவனப் பெருமானெனும் இவங் தம்பி பரமாற்பநெனும் இவங் தம்பி கூத்தாடி பட்டநெனும் இக் கொத்திரத்து எதிரிலி சொழபட்டங் மகங் திருமுவலூர்..........* காந உடையாநெனும் இக்கோத்திரத்து பெரியாங் அம்பலத்தாடியாந இஷபவாகன பட்டநெனும் இவங் தம்பி வன்நொர் பிரானங்நெனும் இக்கோத்திரத்து வாநவாச பட்டநெனும் இக்கோத்திரதது தழுவக்குழைஞ்ச——†

3 டாங் ஆண்டாங்நும் சொலைபுற்றுட........ண் டாங் மகன் திருவாலந்துரை உடையாநெனும் இவங் தம்பி நிற்சங்கி ஆடுவாநெனும் இக்கோத்திரத்து......* குலொத்துங்க சொழபட்டநெனும் கெவுதவங் செல்வ கொதெவப் பெருமளாந குநிக்கும்பிராங்பட்டநெனும் திரிச்சிற்றம்பலம் முடையாநெனும் இவங் தம்பி குத்த நெனும் இக்கொத்திரத்து தில்லை———†

---

* The continuation is lost; but on a piece of slab built in between, the following lines are engraved :

1 ஸ்ரீராஜராஜ தெவற்(க்)கு யாண்டு ம௫—

2 திருவெருந்தூர் நாட்டு அகரம் ந. சி—

3 ன்முதல் குறை சொல்லுகையால்—

4 குநூற்று நா[ர்*]ப்பத்து ஆறுமாவி........

---

† The continuation is lost.

4 நெநும் இவந்தம்பி திருவெகம்ப மட்டி......
நெந்நும் பெரியாடவந் திருக்காமி[ச்*]சிரம்முடை
யாந்நெந்நும் உ[ள்]இட்ட இ[வ்*]வனை வொமும் ஜயங்
கொண்டசொழவ.........யாந மனறுளாடுவாந் உதை
யஞ்செய்தாந் வ[ர]டா உபையமாக நாங்கள்
இசைந்து கல்வெட்டிக்குடுத்த பரிசாவது இவந் இந்
நாயநாற்கு இரண்டு .....ஒரு குத்து விளக்
கும் இதில் மெல்நிலையில்லெ ஒரு திருநுந்———†

5 இவன் இக்கொயிலில் திருமுன்நெ வைத்த
திருக்குத்திவிள[க]கிலெ மெல்நிலெ இ[டை]
இவநுக்கு ஆக நா.........[நந்தாவிளக்கு எரிக்க
கடவெ].........திராதித்தவரை எரிக்கக்கடவொமாக
இவனுடன் உபையமாக நாங்கள் கைக்கொண்ட . .
[ள இக்காசு நு].........சில பொலிசைக்கு பகலும்
இரவும் திருவு[ண்]ணுழிகைக்குள்ளெ இக்குத்திவி
———†

6 கடவகள் ஆகவும் இப்படி இசைந்து இவ்வு
பையம் ஆய் இக்காசு கைக்கொண்டு இப்படி
கல்வெ...........

No. 3.

(A. R. No. 20 of 1925.)

On the same wall

1 ஸ்ரீ[॥*]ஸ்ரீவஜ்ர தெவ[ர்*]க்கு யாண்டுசு [1]வது
கவாஹ ஸக்ஷத்து வெள்ளிக்கிழமை சதையத்துநாள்
ஜயங்கொண்ட சொ[ழவள]நாட்டு திருமுவலூரு
டைய நாயிநார் வழித்துணை நாயிநார் ஆதிசண்டெஸ்வ
ரதெவர்க்கு அகர

---

† The continuation is lost.

1 Represented by a symbol.

2 ம் ஸ்ரீகரி ஸ[து*]ர்வெதிமங்கலத்து ஸபை
யொரில் உறுப்புட்டூர் ஸ்ரீகுமாரபட்டன் பக்[கல்]
கொண்டுடைமையன் இவ்வகரப்பிடாகை மூவலூர்
பவித்ரமாணிக்கவதிக்கு மெற்க்கு தில்

3 லைவிடங்கன் வா[ய்*]க்காலான பல்லவரா
யன் வாய்க்காலுக்கு வடக்கு க சதிரத்து ச கூ ..
பெர் கூவப்பட்ட[து]ண்டு உள்ப்பட தடி உ நால்
துரவு சீர்குழி உள்பட மனை இருப்பும் கொல்லை

4 ப் பரப்பும் பருவரம்பும் அகப்பட திரு
நாமத்து காணி ஆக இற்றைநாள் கொண்டுடைமை
ஆன நிலம் . . . மாகாணியும் இதன் கிழக்கு தூப்பில்
அல்லியரச்சாணி உதகபூர்வமாக தந்த பட்டப் பாழ்
கண

5 க்கு எழாவது துல[ா*] நாயற்[று]வர்
வக்ஷத்து ஷஷியும் வெள்ளிக்கிழமை திருவெ[ா*]
ணத்து நாள் இன்றூட்டு இவ்வகரத்தில் ஸபை[1]

6 அகரபிடாகை முவலூ[ர*]ான பவித்திர
மாணிக்கவதிக்கு மெற்க்கு தில்லைவிடங்கன் வாய்[க்*]
காலுக்கு வடக்கு ககூ க சதிரம் கிழக்கு—

7 யும் திடாரும் துரவும் பரு[வு]ம் அகப்பட
கொண்டுடைமை ஆன நிலம் ரு-இ நிலம் அரையும்
இங்கு விட்டு கிழக்கு பவுத்ரமா—

8 மெக்கடைய தூப்பில் [அ]ல்லியரச்சாணி
உதகபூர்வமாக தந்த நெடுங்கண் என்று பெயர்
கூவப்பட்ட தடி உ-னல் பெருவரம்பு—

9 றுப்புட்டூர் குமாரபட்டன் எழுத்து இப்ப
டிக்கு இவை காக்கண்டூர் அழகிய மணவாளபட்ட—[1]

---

1. The continuation is lost.

No. 4.

(A. R. No. 21 of 1925)

On the north and west walls of the central shrine in the same temple

1 ஸ்வஸ்தி [॥*] ஸ்ரீமந் மஹாமண்டலேஸ்வரந் ஹரி ராய விபாடந் பாஷைக்கு-

2 தப்புவராயர்கண்டந் மூவராயரகண்டன் ஸ்ரீ வீரஹரி[ரா]-

3 யகுமாரர் ஸ்ரீவீரவிருப்பண்ண உடையர் ப்ருதிவீ ராஜ்யம் பண்-

4 ணி அருளாநின்ற சகாப்தம் ௲௩௱௨௰௧கன் மேல் வ்யய வரு-

5 ஷம் துலாநாயற்று பூர்வ பக்ஷத்து ஏகாதசியும் வியாழக்கிழ-

6 மையும் பெற்ற அவிட்டத்து நாள் ஜயங் கொண்ட சோழவளநாட்டு-

7 திருவழுந்தூர் நாட்டு திருமுவலூருடையார் வழித்துணை நாயனு-

8 ர் ஆதிசண்டேஸ்வர தேவர்க்கு இன்னாட்டு அகரம் ஆனைமேல் அகர-

9 ம் ஆன ஸ்ரீ நமரீஸ்வரச்சதுர்வேதிமங்கலத்து ஸபையோரோம் இன்-

10 ஞயனுர்க்கு மூவலூரில் பழந்திருநாமத்துக் காணி ஆக கலவெட்-

11 டுப்படி உள்ளநிலத்துக்கும் பின்பு பலர் பக்கலிலும் நாளதுவரை-

12 யும் கொண்ட வூஊணப்படி நிலத்துக்கும் கா லகூதர் தீபிடித்து கா-

13 லம் சென்ற நிலத்துக்கும் எல்லை ஆவது[।*] தில்லைவிடங்க வாய்க்-

14 கால் ஆன பல்லவராயன் ஆற்றுக்கு வடக்கு திருச்சிற்றம்பலவாய்-

15 க்காலுக்கு தெற்கு முழுதும்வல்லான் கண்ணுற்றுக்கு மேற்கு கண்மா-

16 ஞ்செரிக்கண்ணுற்றுக்கு கிழக்கு இன்னுன் கெல்லைக்குள்பட்ட நில .

17 த்தில் கண்மாஞ்செரிக் கண்ணுற்றுக்கு கிழக்கு இரண்டாங் கட்டளை த-

18 டி ஒன்றும் மூன்ருங் கட்டளை தடி ஒன்றும் ஆக தடி இரண்டினுல் நில-

19 ம் முக்காலும் நிக்கி நிலம் மகவ - இதுவும் முழுதும் வல்லான் கண்ணு-

20 ற்றுக்கு கிழக்கு தில்லைவிடங்கவாய்க்காலுக்கு வடக்கு இரண்ட-

21 ாங்கண்ணு[ற்*]று நெடுங்கண்தடி இரண்

22 ம் ரு-ஆக நிலம் மகூஷ இதில் உடையார் திருவாத்தீஸ்ரமுடையார்-

23 திருநாமத்துக்காணி ஆன முள்ளிசெய்தடி இரணடிஞு-

24 ல் நீ ரு நீக்கி யகவ ஆக நிலம் யகஷ இன்னி லம் பதி-

25 ன் ஒன்றெமுக்காலும் திருநாமத்துக்காணி ஆக சந்திராதி-

26 த்யவரையும் செல்ல இப்படிக்கு இவை கொமடத்து யஜுஷா.

27 ஸஷட்டந் எழுத்து இவை முப்புறத்து நாராயண[ஷ]

28 ட்டன் எழுத்து இவை கொமடத்து தியாக விஞெதபட்ட-

29 ன் எழுத்து இப்படிக்கு இவை உறுப்புட் டூர் நித்தியானந்த-

30 பட்டன் எழுத்து இப்படிக்கு இவை நாலூர் எஜு முத்திபட்டன-

31 எழுத்து இப்படிக்கு இவை வங்கிப்புறத்து ஸ்ரீகரக்ஷணபட்-

32. டன் எழுத்து

No. 5

(A R. No. 22 of 1925)

On the west wall of the central shrine, same temple

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ[॥ *] [ரா]ஜெந்திர ஜெவர்க்கு யாண்டு எ-
ஆவது ஜயங்கொண்ட சொழவளநாட்டுத் திரு
வழுந்தூ[ர்நாட்டு] . . . . [ப்] பிரா[ஹ்ம]
ணககாணியுடை . . . [ர]யன் தமபிரா[ந்]தொ-
ழனான ராஜராஜபட்டனும இவன மகன பெ-
ரியாழ்வானான நாற்பதெணணா-

2 யிரபட்டனும் இவந்தம்பி தருணெந்து செ-
கரனான திருஞானசம்பந்தபட்டன உள்-
ளிட்டாரும் பாரதாயன் . . . . ந் தம்பி
வானொர் பிரானும் . . . ாயன் சந்திரசெகர-
னான தில்லை நாயகபட்டனும் இவந் தம்பி
பெருமாளான குலொ-

3 [த்துங்க]சொழபட்டனும் பாரதாயன் உடை-
யபிள்ளையான புகட்[துணை]பட்டனும் இவந்
தம்பி பெருமாள் பட்டனும . . . . ன்
னான தில்லையம்பலபட்டனும் இவன் மகன்
ஆளுடையானான பன்மாஹெசுவர பட்ட
னும் இவந் தம்பி திருவெகமபமுடை

4 ...டன் தெவப்பெருமாளான குனிக்கும்
பிரான் பட்டனும் ஆக இவ்வனைவருள்ளிட்ட
[சி]வப்பிராஹ்மணரொம் இத்தெவர் தெவதானம்
உள்ளூர்[க]களில் காணியுடைய வெள்ளாளன்
குழலூருடையான் சொழன் கூத்தாடுவானான

5 இக்கொயிலிற் கூத்தாடுந்தெவர் திருமுன்னெ நித்தறபடியாக இரவு . . . எரிய இவன வைத்த திருநுந்தாவிளக்கு .... ்வண்டும எணணெ உழககுக்கு இத்தெவ . . . எழாவது ஆனிமாஸம் பிறந்த . . தியதியான செவ்வாய்க்கிழ-

6 மையும் புணர்பூசமுமானவன்று முதல் இத் திருவிளக்கொனறும் எ ரி க் க க் கடவொமாக இவன பககல உ[பையமாக கைக்]கொணட காசு ளநய - இக்காசு நூற்றுமு[ப்பதால்] வந்த பொலிசை . . . லவாக இததிருநந்தா விளக்கு-

7 ஒன்றும் சந்திராதித்தவற் செல்ல எரிக்க கடவொமாகக் கல்வெட்டுவித்தொம் இவ்வ ணெவொம் இப்படிக்கு இவை . . . . ஜபட்டன் எழுத்து இப்படிக்கு இவை இஷபவாஹன [பட்டன எழுத்து இப்படிக்கு இவை குனிக்கும்பிரான் பட்டன எழுத்து இப்படிக்கு இவை-

8 தில்லையம்பலபட்டன் எழுத்து இப்படிக்கு இவை குலொத்துங்கசொழபட்டன் எழுத்து [இப்படிக்கு இவை புகட்துணெ . . . கு இவை நாறபத்தெ ண்ணுயிரபட்டன எழுத்து இபபடிக்கு இவை திருஞானசம்பந்த பட்டன் எழுத்து இவை வானெர் பி-

9 ரான் எழுத்து இப்படிக்கு இவை தில்லைநாயக டன எழுத்து இப்படிக்கு இவை பெருமாள் பட்டன் எழுத்து இப்படிக்கு இவை பன்மாயெ சுவர பட்டன் எழுதது இப்படிக்கு இவை திரு- வெகம்பமுடையான எழுத்து[॥ *]

No. 6.

(A.R. No. 23 of 1925)

On the south wall of the same temple.

FIRST SECTION

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ [॥*] கொமாறுபன்ம திரு[பு*]வன
சக்கரவததிகள் கொனெரிமெல் கொண்டான்
ஸ்ரீவல்ல[ப*]தெவர்க்கு யாண்டு ௩௰௪
ஸிஂஹ நாயற்று பூர்வபக்ஷத்து த்ரிதிகையும்
புதன் கிழமை பெற்ற உ——(built in)

2 யங்கொண்ட சொழவளநாட்டு திருவெழுந்தூர்
நாட்டு திருமுவ(ல)லூர் உடையார் வ[ழித்]
துணை நாயினார் ஆதிசண்டெசுரதெவ[ர்*]
க்கு இன்னாட்டு அகரம் ஸ்ரீநகரீசுரசது
வெதிமங்——(built in)

3 சனங்களொம் நிலம்† விலை த்ரவ்யம் பண்ணி[ன*]
பரிசாவது இற்றைநாள் விற்றுக்குடுத்த நிலமா
வது இவ்வூர் பிடாகை திருமுவ(ல்)லூர் பவித்ர
மாணிக்க வதிக்கு கூ தில்லைவிட——(built in)

4 பலவாய்கா(ல்)லுக்கு கெ முழுதும் வல்லான்
த்ர(ா)தம கண்ணாற்றுக்கு மெற்கு ௩கூக-
சதிர[த்து*] [தி]டருங் குலையும் உள்பட
தடி* பலவினால் நிலம் கரு வி ச கூ க-
சதிரம் தடி பலவினால் நிலம் கருவி——(built in)

SECOND SECTION

5 [னு]க்கு ௬துநாள் இன்னாட்டு இஅகரப்பிடா
கையில் மு[ண*]நாள் எழுதிந சதிரத்தில் மூஉகூ
முதல்சதி[ர*]த்து குணடுர் க்ஷணாசாத்தி
ஹட்டநாழ ஹவராஜஹட்டன்பக்கல் கொண்டுடை
மை——(built in)

6 நிலம † உள வெலியும் ரு-து நாள் இ அகரத்தில்
ஊஹா ஜஙகளில் மொஊட்டத்து ஹஅூரா
ஹட்டநாழ குண்டூர் ஒகஷணாஊதி ஹட்ட
நா[ழ] மொஊடத்து வொஙிதெவ ஹட்டநாழ
காககண்டூர் அழகியஊண——(built in)

7 ளொம் நிலம் † ரிலெ வூாணம் பண்ணிகுடுத்த
பரிசாவது இவூர் பிடாகை முவலூ[ர்*] பவு[த்*]
திரமாணிக்கவதிக்கு கூ க்கு திலலெ விடங்
கன் வாய்[க்*]காலுக்கு வடக்கு க கூ க-சதிர
[த்தில்] தடி *பலவினல் நிலம——(built in)

8 கொள்ளுகி......ாரு நீங்கலாக இதன் . . .
. . . . . .ஆக விற்றுகுடுத்த
நிலம் †இரண்டெ எழுமா அரையு[ம*] ஆக நிலம்†
அச்சதிரம் அடர்ககலலும் ஆக நிலம்†
கூ-லி இனநிலம் அறுவெலியு பலவி—--(built in)

9 . . . . ஹட்டநு எழுத்து குண்டூர்
தகஷணாஊதி ஹட்டன எழுத்து மொஊட
த்து வொஙிதெவஹட்டநு எழுத்து காக்க
ண்டூர் அழகிய ஊணவாள ஹட்டநு எழுத்து
நாலூர் எஜூஊதி ஹட்டநு எழுத்து மொ——
(built in)

10 . . . . . குண்டூர் நஞ்சிறுத்தஹட்டநு
எழுத்து ஊாங(க)கள்ளூர் ஹாஷா ஹட்டநு
எழுத்து சிறுபுள்ளூர் ஸ்ரீகூஷ்ணஹட்டன்
எழுத்து தியாகவிநோத ஹட்ட[நு*]
எழுத்து உறப்புட்டூர் நித்தியாநந்த ஹட்டநு
எழுத்து குர . . . . . .

---

* The word தடி, meaning a measuring rod of standard length, is represented by a symbol.

† The word நிலம் is respresented by a symbol.

No. 7

(A. R. No. 24 of 1925)

On the south wall of the central shrine, same temple.

1 ௦ஶ௦புபஶ வருஷ௵ சித்திரை௴ ௰௨ தியதி திருமூவலூ[ருடை]யார்

2 வழித்துணை நயினார் திருக்கொயில் திருப்[பணிக]கு திருஞா[ன]-

3 சம்பந்தனில் ஆற்றங்கரைச் சந்நதியில் . . . செரியி-

4 லெ உழவன் ஆலெ ஐய்வெலி நில†மும் செத்தபடியாலெ . . . னறென்[றை]-

5 க்கும் திருக்கொயிலிலெ திருப் . . . . . . கொண்டு

6 திருப்பணி நடத்தவும் சந்தைநான் , ... நில†மும்

7 நஞ்சை நிலம் ஐவெலியும் திருநா . . . , ... தித்தவ-

8 ரையும் அனுபவித்துக் கொள்ளவும் . . . . உடையார்

9 பிள்ளைப்பெருமாள் செதிராய[1] . . . .

---

1 The middle portion of the inscription is damaged.

† The word *நிலம்* is represented by a symbol.

No. 8.

(A. R. No. 25 of 1925)

On the door-jamb of the treasure room

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ [॥*]

2 விக்கிரம ெ[சா] . . . .

3 வ†க்கு யாண்டு உ ஆ . .

4 வடகரை விரு . .

5 ராஜஹயங்க[ர] .

6 ள நாட்டுக் குறு[க்*]

7 கை நாட்டு ம[து] . .

8 ஷகஅது வெஜதி .

9 ங்கலத்து ஃஸா .

10 ஹையொம் எம .

11 ஸ்ரீமதுராஷகவி .

12 ணகராழ்வார் கெ[ா] .

13 வில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ . .

14 ங்காணி செய்வா .

---

† The letter வ is introduced above the line.

15 ம் தெவர்கன்மியு . .

16 ண்டு இவ்வாழ்வா . .

17 வ(க)த்துதானக் காசு .

18 ள்ளும் இறையி[லி]

19 யாய் வருகிற நில . .

20 க்கு வெலி ஒன்று .

21 ஒன்றெருபாதி ஆ .

22 வணை காசு இறுக் , . .

23 [ட]வர்களாகவும் . .

24 க்கி நின்றது திரு . .

25 த்திகை த்திருநா[வ] .

26 உடலாகவும் [1]

---

1. A few letters are missing at the end of each line.

No. 9.

(A. R. No. 26 of 1925)

On the gopura of the temple, left of entrance

1 ப்லவஸ ஆவணிமீ ய௳ [ஸ்ரீ]

2 . . . அச்சுததேவம[காராயர்]

3 தன்மம் ஆகவெணும் என்று இ-

4 ராம அப்பநாயக்கர் அய்யன்

5 குமாரர் மெய்பொக நாயக்கர்

6 திருமுவலூர் வழித்துணைநயினாற்கு

7 திருவெர்த்த சாமதுக்கு திருப்பணி-

8 ஆரம் அமுதுசெய்யாமல் யிருக்கையில்

9 இதுக்கு பலவன்வாய்க்கால் மணவா-

10 ளன்வா[ய்*]க்கால் சாரில் இலக்கம் உண்-

11 டானது கொண்டு திருப்பணிஆர(ா)ம்

12 அமுது செய்யப் பண்ணிவரவும்

13 இதுக்கு யாதாம் ஒருத்தர்

14 அயிதம் பண்ணினபெர்-

15 கள் தன்னுடையமாதா

16 பிதாவை [க்கொன்றது] [॥ *]

No. 10.

(A. R. No. 27 of 1925)

In the same place

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ[॥*] ஶகாப்தம் ௲சள[கமள]ன்மெல் [செல்லா
2 நின்ற பாவ௵ தைமீ [ய] ரு௨ செவ்வப்பநாய-
3 க்கர் திருமுவலூர்சுவாமி மாற்கசகாயர் சத்திர [த்து-
4 க்கு தன்மசாதநப்பட்டயம் பண்ணைநல்லூரில் [லெ-
5 ள்ளங்கொள்ளி க்கரைப்பள்ளம் வடக்கு வாங்கல் [உள்ப-
6 ட நஞ்சை நிலம் ௰க வெலியும் நண்டலாற்றுக்கு
7 வடக்கும் படுகை புஞ்சை நிலம் வெலியும் சிற்றுய [கா[ட்*]டி-
8 லெ செத்த புஞ்சை நிலம் வெலி ஆக நிலம் ௰ந [வெலி-
9 யும் சத்திரத்துக்கு செத்தபடியாலெ சந்திராதித்-
10 தியவரையும் சறுவமானியமாக அனுபவித்து-
11 க்கொள்ளவும் இந்தத் த[ற்]மத்துக்கு அகி-
12 தம் பண்ணினவன் தன் மாதா பிதாவைக் கொ-
13 ன்ற பாவத்திலெ பொகக்கடவனாகவும்[॥*]

No. 11.

(A. R. No. 28 of 1925)

In the same place

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ [॥*] சகாத்தம சதசளசூயி௩-ன்மெல் [செல்லா-

2 நின்ற [ஸ]சொற்பதிஸூ ஆடிமீ யசூஉ [அச்சுதப்ப

3 நாயக்கர் திருமூவலூர் மாற்கசகாயருக்கு

4 பூதான தன்மசாதனப்பட்டையம் குடுத்த-

6 படி நெய்விளக்குக்கு சடையநெரியில்

5 கட்டளை ௩-க்கு நீ ருஹ வடவளங்குடியில் செ-

7 த்த நீ ௩ஹ ஆக நீ க-லியும் சந்திராதித்தி-

8 யவரையும் சறுவமானியமாக அனுப-

9 வித்துக்கொள்ளவும் இத்தன்மத்துக்கு

10 அகிதம் பணணினவன் கெங்கைய் கரையிலெ

11 தன் மாதாபிதாவைக் கொன்றபாவத்திலெ [பொகக்கட-

12 வனுகவும் [॥*]

No. 12.
(A. R. No. 29 of 1925)
On the same gopura, right ot entronce

1 யஸ்யாஜ்ஞாய சேஷவாஸேந க[ரௌ வ]-
2 ரித்ராஸ்த்ரக்ஷஸ்ஸ [। *] தேஹிராஜ கராமுழனி
3 அரதஸ்த்ர ஸ்ஹீதமே [॥ *] தெஹீவஷிஹோ
4 யராணுராஂ விதரணபீமே ஷ்வஜாந-
5 நக்ஷத்ரே [। *] வரிவத்ஸூதெ விவஸ்வா
6 ந்நர ஸஹோராத்ர ஸத்ர வாபமஂகஃ [। *]

No. 13.
(A. R. No. 30 of 1925)
In the same Place

1 தெமாலேவ[ஞ்]சமங்க . . . .
2 ம்பாற் கடற் செதிபாகெ[ான்]. .
3 [ம]ால் புதுவைச்சடையன் .
4 ன்னென் மங்கையுங் கெ. . .
5 மெனேயந்த வாயிழை செங்[தந்]
6 [த]ாசையெல்லாம் பொமாறு[த]-
7 ண்டு விட்டானென்று கூறு மப்பூ[ங்]
8 கொடிக்கெ உ அகிலகலாவல்-
9 லவன் செரமான் பெருமாள் வஞ்சிம[ா]-
10 ர்த்தாண்டன் திருப்பாமூத்ததிரு-
11 வடி சொல்லிவரக் காட்டின பா
12 குடக்கவி உ காவிரியைச்சொ-
13 ழை . . . க் காராளர் குமரா[ப]

14 நாவலரைக் காவலரை நல்லெ[ல]-
15 ாரைப் பூவலய முள்ளத்தகும் புதுவை[யூரை]-
16 ச்சிறப்பித்தான் பிள்ளைப் பெருமாள் பிறந்து[। *]

No. 14.
(A. R. No 31 of 1925)
In the same place

1 [மெய்]கழுவிவந்து விருந்துண்டு[மி]ண்டுமவ-
2 [ர்கை]கழுவ நீர் பொதுங் காவெரிபொய் கழுவும்
3 [பொ . . ந]ற்சடையன புதுவையா னில்லறத்தை
4 [யார்பொ]ற்றவல்லா ர[றி]ந்து உ பேரொசைப் [பிள்ளைப்
5 பெருமாளைச் செதிபனைக் காரொசைக் கையானை-
6 க்[கண்டி]ரெ பாரொர் விடுங்கொள் கொடுங் [கொள்
7 விழியருள்பூண்டன்ன மிடுங்கொ[ள்] கொடுங்கெ [டிற*] [॥ *]

No. 15.
(A. R. No. 32 of 1925)
On a stone set up in the village.

1 பாவ வரு-
2 ஷம் ஆவ-
3 ணிமீ ம[க]திரு-
4 மூவலூர் வழிதது
5 ணை நயினர்
6 திருநாமத்து-
7 க்காணி திரு-
8 ப்பணி நயினு-
9 ற்கு திருப்ப-
10 ணிக்கு செ-
11 தத திருப்பணிப் பெ-
12 பட்டை திருவீதி தெருவு பெ-
13 தக்கு தெற்கு அரசடியில்
14 குளத்துக்கு கிழக்கு[॥ *]

...MESWARA PUBLIC LIBR...

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
27 AUG 1956
MADRAS

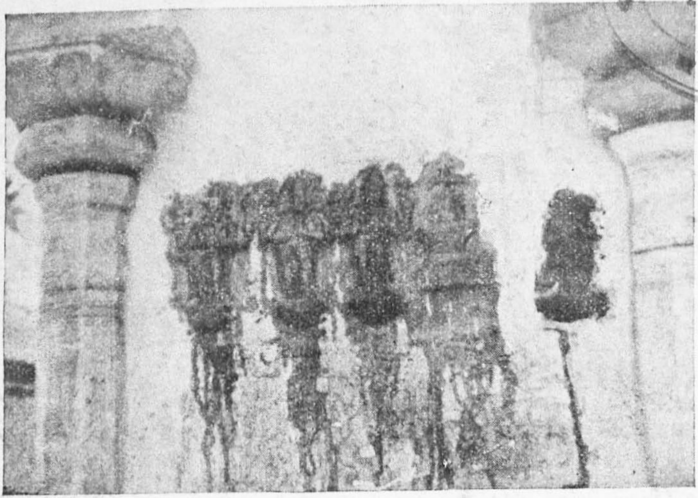

புன்னைகேசுவரரை, ருத்ரன், அயன் அரி, மூவரும் பூஜித்தல்.

CONN... LIBRARY
27 AUG 1956

மூவலூர் ஸ்தல மகிமை:

முன்னுரை:-

இறைவனை எல்லாப் பொருள்களிலும் காணவேண்டு மென்பதே மனிதனுடைய இலக்காக இருத்தல் வேண்டும். இறைவன் எங்கும் நிறைந்துள்ளான் எனினும் அவனது சாந்நித்தியம் சிவஸ்தலங்களிலே நன்கு உணரப்படுகிறது. பசுவின் பால் அதன் உடம்பு முழுவதிலும் இரத்த ரூபமாய் வியாபித்திருப்பினும். அதன் காதுகளை யாகிலும் அல்லது கொம்புகளை யாகிலும் கசக்கிப்பிழிவதால் பால்கிடைக்காது. அதன் மடிக்காம்புகளின் வழியாய் கறந்தால்தான் பால் கிடைக்கும். அதுபோல, கடவுள் பிரபஞ்சமுழுவதிலும் வியாபித்துள்ள போதிலும் அவரை எல்லாவிடத்திலும் மனிதனால் தரிசிக்கமுடியாது பூர்வம் பக்தர்கள் அனுஷ்டித்து வந்த பக்தியின் ஆவிர்பாவ முள்ள பரிசுத்த ஆலயங்களில்தான் கடவுள் அதிக சுலபமாய் தரிசனம் கொடுக்கிறார். அதை முன்னிட்டே ஸ்தலங்களுக்கு மகிமையும் ஏற்படுகிறது. பேர் ஊர் இல்லாப்பெம்மான் க்ஷேத்திரத்துக்கு ஏற்ப ஒரு தனிப்பெயரைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான். அது பெரிதும் காரணப்பெயராகவே வந்து அமையும் ஸ்தலத்தின் மகிமையையும் அப்பெயரே நன்கு விளக்க வல்லது,

பெயர் வந்தவிதம்:-

'மூவலூர்' என்பது தமிழ் நாட்டிலுள்ள முக்கியமான சிவஸ்தலங்களில் ஒன்று. இது காவேரியின் தென்கரையில் இருக்கிறது மாயவரம் ஜங்ஷனுக்கு மேற்கே ஒருமைல் தூரத்தில் இது இருக்கிறது. கும்பகோணம்-மாயவரம் மோட்டார் வண்டிப்பாதையில் இவ்வூர் இருக்கிறது. திருவாவடுதுறை மடாலயத்து ஆதிகுருவான 'நமச்சிவாயமூர்த்திக்கும், இராமாயணத்தை தமிழில் இயற்றிய கம்பரின் தந்தையாகிய 'குணதித்தருக்கும்' இத்தலம் தாயகமாக விளங்கியது.

ஆதியில் இத்தலமானது புன்னைத்தருக்கள் நிறைந்த வனமாயிருந்தது பற்றி, 'புன்னாகவன க்ஷேத்திரம்' என்ற பெயரும் பொருந்துவதாயிற்று. இன்றும் இத்தலவிருக்ஷம் புன்னை

மரமே. புன்னை மரத்தடியில் இலங்கும் புண்ணிய மூர்த்திக்கு, ஸ்ரீ புன்னகவனேசுவரர் என்ற திருநாமமும் ஆதியிலிருந்து வழங்கி வருகிறது இப்பதியின்கண் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனுக்கு ஏற்பட்டுள்ள திருநாமம் " ஸ்ரீ மார்க்கசகாயேசுவர சுவாமி " என்பது. முன்பு ஒரு காலத்தில் ஸ்ரீ புன்னகேசுவரரை ருத்ரன்' 'அயன்', அரி என்னும் இம்மூவரும் பூஜித்ததால், இத்தலத்துக்கு 'மூவரூர்' என்ற பெயர் வழங்கிவரலாயிற்று. 'மூவரூர்' என்றது 'மூவலூர்' எனத்திரிந்தது. புன்னக வனஸ்தலத்திற்குவர, அயனுக்கும் மாலுக்கும் ருத்ரமூர்த்தி கோலத்தில், அரனுர் வழித்துணையாக வந்தது பற்றி ஸ்ரீ புன்னகவனேசுவரருக்கு, வழித்துணைநாதர் என்ற பொருளமைந்த 'ஸ்ரீ மார்க்கசகாயேஸ்வரர்' என்ற திருநாமம் வழங்குவதாயிற்று. இத்தலத்தில் மறைந்து கிடந்த சுயம்புலிங்கத்தை மாலவனும், மலரவனும் "வழிகாட்டி வள்ளலே!" என்றழைத்துத் துதித்ததனுல் இவருக்கு 'வழிகாட்டி வள்ளல்' என்ற பெயருமுண்டு.

கதைவரலாறு;-

முன்பு ஒரு காலத்தில் 'வித்யுன்மாலி' 'தாரகாட்சன்', 'கமலாட்சன்' என்னும் மூன்று அசுரர்கள் நான்முகனுரை நோக்கி, கடுந்தவம் புரிந்து, முறையே, பொன், வெள்ளி, இரும்பு ஆகியவற்றால் ஆக்கிய மூன்று கோட்டைகளை வரமாகப்பெற்று, சொர்க்க, மத்திய, பாதாள லோகங்கட்குச்சென்று தேவர், மக்கள், நரகர் முதலியோர்களுக்கு இன்னல்கள் பல இழைத்து வந்தனர் தேவர்கள் அஞ்சி, ஓடி ஸ்ரீ கைலாசபதியிடம் தஞ்சம் புகுந்தனர்,

இத்துஷ்டர்களை அடக்க, சிவனுர் போருக்கு ஆயத்தமானுர். மிகு பிரமாண்டமானதோர் தேர் தயாரிக்கப்பட்டது எம்பெருமான் திரிபுரர்களாகிய மூவரக்கர்களையும் மாய்க்க வில்வளைத்து பாணத்தைவிடத் தொடங்கினுர். அவ்வமயம், போருக்குக்கருவிகளாயிருந்த தேவர்கள் தம்மாலே தான் திரிபுர சம்காரம் நிகழ்வதாக எண்ணி அகந்தை கொண்டனர். இவர்கள் இறுமாப்படைவதை ஈசன் உணர்ந்தார். பாணத்தை உபயோகிக்காது புன்னகை புரிந்தார். சிவபிரான் புன்னகையிலிருந்து எழுந்தது செந்தீ. மாலும் அயனும் தவிற அனைவரும் எரிந்தொழிந்தனர். ஆனல் இறைவனது சிரிப்பிலிருந்து தோன்றிய தீ, அயன் மால், இவர்களது அகங்காரத்தை அழித்தது. பின்னர், இவ்விருவரும் தாங்கள்

செய்ததவறை உணர்ந்து. வருந்தி ஏங்கினர். சிவபெருமானிடம்அடைக்கலம் புகுந்தனர், எம்பிரானர், இவர்கள் செருக்கடைந்த பாவத்தை விமோசனம் செய்துகொள்ளவும், மாண்டதேவர்களை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க பிராயச்சித்தமாகவும் இவ்விருவர்களையும் பொன்னிநதித்திரத்தில். புன்னைமரத்தடியில் லிங்காகாரமாய் விளங்கும் தன்னை பூஜிக்குமாறு கட்டளையிட்டார்.

கண்ணுதலார் கழறியவண்ணம், கமலக்கண்ணனும், கமலவாசனும், காவிரிதிரத்தையடைந்தனர் புன்னுகவனம் வந்துசேர்ந்தனர் அரனர் சொல்லியபடி, புன்னைமரத்தடியில் மகாலிங்கம் தென்படவில்லை இவர்கள் கட்புலனுக்கு தெரியாது மறைந்திருந்தார் ஸ்ரீ லிங்கேசர். தேடியும் பலனில்லாது போகவே, திருமால் தவம்புரியலானர், அரன், அரியின் தவத்துக்குமெச்சி ருத்ரமூர்த்தியாய் காட்சி தந்தருளினர், தாம் தேடிவந்த ஸ்ரீமகாலிங்கேசுவரரை காட்டியருள வேண்டுமென்று இருவரும் விண்ணப்பிக்கவே, இறைவன் வழிகாட்ட, பிரம்மனும் விஷ்ணுவும் பின்தொடர, மூவரும் ஓர் புன்னைமரத்தை நோக்கிச்சென்றனர். பிறகு, சிவனர், தன்கரத்தால் பொன்னி நதியின் தென்பாலுள்ள, இப்புன்னைத்தருவின் கீழுள்ள தழைகளை ஒதுக்கினர். ஓர் திவ்வியமான சுயம்பு லிங்கம் அங்குதென்பட்டது. "யாம் சொன்ன மகாலிங்கம் இதுதான்" என்ருர் இறைவன். உடனே இருவரும் அரனரை நோக்கி, "பெருமானே! தாங்கள் முதலில் பூஜித்துக்காட்டுங்கள் நாங்களும் பின்பற்றுகிருேம்" எனவே, ருத்ரபகவான், பொன்னிநதியில் நீராடி, பூவனத்திற்புகுந்து, பூக்கள் கொய்து, அங்கு விளங்கும் மூர்த்தியாகிய லிங்கேசுவரரைப் பூஜித்தார். பின்பு மாலவனும், மலரவனும் ருத்ரமூர்த்தியைப்பின்பற்றி, புன்னுகேசுவரரை வழிபட்டனர், அன்று முதல்,ருத்ரன் விஷ்ணு,பிரம்மன், ஆகிய மூவராலும் பூஜிக்கப்பட்ட ஸ்ரீபுன்னுகேசுவரர் விளங்கும் இத்தலத்திற்கு 'மூவரூர்' என்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று. 'மூவரூர்' என்பது 'மூவலூர்' எனத்திரிந்தது.

அரி, தவ மியற்ற அரன் தரிசனம் கொடுத்தபோது அயன் அரி! 'அரன்' புரக்தேவந்தார்' என்றதால் அத்தலமானது 'அரிஅரபுரம்' என்ற நாமத்தைப்பெற்றது நாளடைவில் இந்த ஊரை 'அரியபுரம்' என்றும் 'அறையபுரம்' என்றும் அழைக்கலாயினர். இத்தலம் மூவலூருக்கு மேற்கே சுமார் இரண்டு மைல் தூரத்திலுள்ளது. இவ்விடத்திலிருந்துதான்,

சிவபெருமான் ருத்ர கோலங்கொண்டு, அயனுக்கும் மாலுக்கும் வழிகாட்டியாகத்தோன்றி, புன்னைக வனத்துக்கு அழைத்துச்சென்றார்.

மற்றொரு வரலாறு:-

திரிபுரதகனம் ஆனபிறகு, திருமாலும் பிரம்மனும் இந்திரனுடன் புறப்பட்டு திரிபுரத்தை எரித்த அம்பு இருக்கும் இடத்தைதேடிக்கொண்டு தெற்கே நோக்கிவர, ஸ்ரீ மாயூரநாதர் வேட உருவத்துடன் அவர்களை எதிர்கொண்டழைத்தனர். இவ்வாறு சிவனார் திருமாலை காவிரியாற்றங்கரையில் எதிர்கொண்டழைத்த இடம் 'ஹரிஹரபுரம்' என்றாயிற்று. பின்னர், கிராதரூபனை சிவபெருமான் திருமால் முதலிய மூவரையும் அழைத்துக்கொண்டு காவிரியாற்றங்கரையோடு வர, ஒரு புன்னைகவனம் தென்பட்டது வழிகாட்டியாகிய அவ்வேடன் திடீரென்று மறைந்துவிட்டான். வந்த மூவரும் அந்த இடத்தை ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால், ஒப்பற்ற சிவலிங்கம் ஒன்று அங்குதென்பட்டது இப்படி தங்கட்கு வழித்துணையாக வந்த கிராதன், லிங்காகாரமாயமர்ந்துள்ள அரனை தவிர வேறொருவருமில்லை எனத் துணிந்து, 'வழிகாட்டி வள்ளலே' என்று துதித்து, வழிபட்டு பேறு பெற்றனர். இந்திரன் தான் தங்குவதற்கு, அருகாமையில் ஒரு நகரமமைக்க, அது 'இந்திரபுரி' அல்லது 'யானைமேலானகரம்' எனப்பெயர் பெற்றது நாளடைவில் 'யானைமேலகரம்' என்றழைக்கலாயினர் மேலே விளம்பப்பட்ட மூவரால் வணங்கப்பட்ட தலம் 'மூவரூர்'எனப்படலாயிற்று. இறுதியில் 'மூவரூர்' மூவலூர் எனத்திரிந்தது

இந்திரனால் அமைக்கப்பட்ட தலமாகிய ஆனைமேலானகரத்தில், திருமால் திருமகளோடும், பூமகளோடும் வீற்றிருந்தார். இத்தலத்திலுள்ள விஷ்ணு ஆலயத்தில், திருமால் ஸ்ரீதேவி, பூதேவி சமேதராய் காட்சியளிப்பதை இன்றும் காணலாம். இத்தலம் மூவலூருக்கு மேற்கே சுமார் ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ளது

ஸ்ரீமார்க்கசகாயேஸ்வரனது திருவிளையாடல்கள்

1 அகோர நாயகியை அழகிய நாயகியாக்கியது

'மகிஷாசுரன், என்பவன் அசுரர்களில் கொடியவன் மகிஷன்' என்றால் எருமை என்று பொருள். எருமைத்தலை

யுடையவனுய் இருந்தபடியால், மகிஷாசுரன் எனப்பெயர் பெற்றுன். இவன் நரர்களுக்கும், சுரர்களுக்கும் அளவற்ற இன்னல்களை விளைவித்து வந்தான் இவன் ஒரு சமயம், சிவ பெருமானை நோக்கி, கடுந்தவம் புரிந்து, தனக்கு ஆடவர்க ளால் மரணம் நேரிடக்கூடாதென்று ஒரு வரம் பெற்றுன். மந்த புத்தியையுடையவனுதலால், பெண்டிரால் தனதுயிருக்கு ஆபத் தேற்படாதென நினைத்தான் போலும் வரம்பெற்ற செறுக் கினுல், அமரர்களையும் மாந்தர்களையும் கொடுந்துயரத்திற் குட்படுத்தினுன்,

அசுரனின் துன்பத்தை பொறுக்கமாட்டாத தேவர்கள் திருமாலிடம் சரண் புகுந்தனர், அவர் " அமரர்களே! அவன் ஆடவர்களால் மடியமாட்டான். ஆகவே. நீங்கள் அன்னை பராசக்தியிடம் சரண் புகுங்கள் " என்று தந்திரம் சொல்லிக் கொடுத்தார். உடனே தேவர்கள் பார்வதிதேவியாரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தனர். பார்வதிதேவியார் அமரர்களுக்கு அபயமளித்து ஒன்பது நாட்கள் பகவானைக் குறித்து தவம் செய்தார்கள். ஒன்பதாம் நாள் ஈசன், அன்னை பராசக்திக்கு காட்சியளித்து, ஓர் சூலமொன்றைக் கொடுத்தருளினுர். உடனே பார்வதி தேவியார், வாள்பிடித்து ஆளி ஏறி, அதி பயங்கரக்கோலம் பூண்டார்.

திரிபுவனசுந்தரி—அகிலலோகமோகினி —மகிஷாசுரனைக் கொல்லும்பொருட்டு இந்த பயங்கர சொரூபம் கொண்டாள் வானளாவிய அழகிய நீலமலையில் மூங்கில் நெருங்கி வளர்ந் தாற்போல, எண்தோள்களும் விளங்க, வளையல் பூண்ட கரத்தில் வாள்பிடித்து, பயங்கர தோற்றத்துடன் சிம்மவாக னத்திலேறி அசுரனுடன் போர்தொடுக்க வந்தாள் ஸ்ரீ துர்க்கா தேவி. உக்கிரமாய் போர்மூண்டது. மகிஷாசுரன் தன் நீண்ட கொம்புகளால் தேவியாரை தாக்க வந்தான், ஸ்ரீ அம்பாள், சூலத்தால் அசுரனுடைய சிரசில் குத்தி, அவனது தலையை வாளால் துணித்தாள். குத்துப்படவே, அரக்கன் அகிலாண்ட கோடி நாயகியின் மகிமையை உணரலானுன். " அம்மையே!

அடியேன் முடி தங்கள் பொற்பாத கமலத்தே நீங்காது விளங்கவேண்டும்'' என்று வரம் கேட்டான். அரக்கன் வேண்டுகோளை ஸ்ரீ அம்மையாரும் அங்கீகரித்தருளினர்.

அகோர வடிவெடுத்ததின் பயன் முற்றுப்பெறவே, மறுபடியும் அழகிய வடிவம்பெற எண்ணி, அம்மையார், சிவபெருமானை பிரார்த்தித்தார், தேவியாரின் பிரார்த்தனைக்கு மகிழ்ந்த சிவபெருமான், அம்மையாரின் திருமுன்பு காட்சியளித்து, பொன்னி நதிக்கரையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களுள் ஒன்ருன மூவலூரில் ஸ்ரீ லிங்காகாரமாக விளங்கும் தம்மை ஒரு மண்டலம் வரை கோவிலுக்குத் தென்பாலுண்டாகும் தீர்த்தத்தில்மூழ்கி. வழிபட்டால், ஸ்ரீ அம்பாளின் மனோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்வதாக திருவாய்மலர்ந்தருளி, ஸ்ரீ மார்க்கசகாயேஸ்வரர் திருக்கோவிலுக்குத் தென்பால் ஒரு தீர்த்தத்தையுண்டுபண்ணி அதில் கங்காமிர்தத்தை நிறைத்தார்.

ஸ்ரீ துர்க்காதேவியாரும், அப் புனிதப் பொய்கையில் மூழ்கி, முறைப்படி அங்கு கோவில் கொண்டுள்ள மூர்த்தியை ஒரு மண்டலம்வரை, வழிபடலாயினர். நாளடைவில் ஸ்ரீ துர்க்காதேவியாரின் அகோர வடிவம் மாறி, முப்பத்திரெண்டு சாமுத்திரிகா இலட்சணமும் பொருந்த ஜகன்மோகனகார வடிவம் வாய்க்கப்பெற்று, அகோர நாயகி, அழகிய நாயகியாயினர். அவ்வாறு அழகிய நாயகியான நாற்பத்தைந்தாம் நாளில், வழிகாட்டி வள்ளல் காட்சியளித்து "நினக்கு யாது வரம் வேண்டும்? '' என்று வினவ, அம்மையார், "சுவாமி! அடியேனைத் தாங்கள் பத்தினியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்'' என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டாள்,

இறைவனும் அதற்கிணங்கி 'பெண்ணே! பங்குனித் திங்கள், சுக்கிலபக்ஷ துவாதசியும், ஆயில்ய நக்ஷத்திரமும் கூடிய நன்னாளில் நின்னை, யாம் கடிமணம் புரிந்து கொள்ளுவோம்'' என ஆசி கூறி மறைந்தருளினர்.

குறிப்பிட்ட சுபதினமும் நெருங்கியது. நாதன் வருகைக்காக ஏக்கமுற்றிருந்த இமயவல்லியார், புறப்பற்றையொழித்து அகத்தை ஆண்டவன்பாற் செலுத்தி, நிட்டையிலமர்ந்தாள். சுபயோக சுபதினமும் கூடியது. கங்குல் அகன்றது பொழுது புலர்ந்தது. புள்ளினம் ஆர்த்தன. ஸ்ரீ பரமேஸ்வரி நிட்டை கலைந்தெழுந்தாள். ஸ்ரீ மகாலிங்கத்தினின்றும் மகாதேவரும் எழுந்தருளினர். தேவர்களும் தேவ மகளிரும் குழுமினர். முனிபுங்கவர்களும் ரிஷி பத்தினிகளும் நிறைந்தனர், "விஸ்வகர்மா" என்னும் தேவதச்சன் அழகிய மண மண்டபத்தை சிருஷ்டித்தான், தேவ குருவான பிரகஸ்பதி புரோகிதராய் அமர்ந்தார். ஸ்ரீ மார்க்கசகாயேஸ்வரர்க்கும், ஸ்ரீ சௌவுந்திர நாயகியம்மையாருக்கும் திருமணம் மங்களகரமாக நல்லோரையில் நடந்தேறியது. இன்றும், ஸ்ரீ மார்க்கசகாயேஸ்வரரும் ஸ்ரீ சௌந்திரநாயகியம்மையாரும் இத் தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டு, பக்தர்களுக்கு அருள் சுரந்து வருகின்றனர். பிரதி வருஷமும் மூவலூர் மேவியபிரானுக்கும், அழகிய நாயகி அம்மையாருக்கும், பங்குனித்திங்களில் ஆயில்ய நக்ஷத்திரதினத்தன்று திருக்கல்யாண வைபவம் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

2. மயிலாகி வழிகாட்டியமகிமை;-

ஒரு சமயம், கயிலைமலைச்சாரலில், பரமேஸ்வரன், பார்வதியம்மையாருக்கு சைவாகமத்தை உபதேசஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். அவ்வமயம் மயில்கள் தோகை விரித்தாடிக்கொண்டிருந்தன. மயில்களின் ஆட்டத்தில் நாட்டங்கொண்டாள் ஈஸ்வரி பரமனின் உபதேசம் அம்மையாரின் செவியில் புகவில்லை. "நாம் கூறிய உபதேசத்தைக் கவனியாது மயில் நடனத்திலீடுபட்ட நீயும் மயிலாகுக" என்று ஈசன் கூறவே, "அறியாமற் செய்த பிழையை பொறுத்தல் வேண்டும்" என்று பணிவுடன் கெஞ்சினாள் பார்வதி. 'பெண்ணே! நீ மயிலாகப் பிறந்து, பொன்னிதிரத்தில் மாமரத்தடியில் லிங்காகாரமாய் விளங்கும் எம்மை பூஜிக்கில், நின்னை ஆட்கொள்ளுவோம்" எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் எம்பிரானர்.

உடனே பராசக்தி: மயிலாப்பூர்' என்னும் ஸ்தலத்தில் மயிலாக அவதாரமாகித் தென் திசை நோக்கி நடக்கலானர். மயிலாப்பூரை விட்டு, அநேக சிவஸ்தலங்களைக் கடந்து, "திரு மயிலாடி" என்னும் தலத்துக்கு வந்தபின், அம்மயிலுக்கு கன்னிப் பருவம் வந்தது. தன்னேடொத்த ஆண்மயிலைக் காணவேண்டுமென்ற அவா ஏற்பட்டது. உடனே தனது அழகிய கலாபத்தை விரித்தாடிக் கொண்டு தென்திசை நோக்கி நடக்கலாயிற்று. ஸ்ரீ மார்க்கசகாயேஸ்வரரின் சௌந்தர்ய வடிவம் அதன் கண்ணுக்கு இலக்காகவே அவரிருந்த திசையை நோக்கி வரலாயிற்று. பெண் மயில் அருகில் வரும் சமயத்தில் வழிகாட்டி வள்ளல் ஆண்மயில் வடிவு கொண்டார். பெண் மயிலும், ஆண்மயிலை மோகத்துடன் தொடர்ந்தது. புன்னை வனம் கடந்து, சித்தர்காட்டினையும் தாண்டி, இருமயில்களும் மாவாரண்யத்தில் பிரவேசித்தன.

மாமரத்தடியில் விளங்கும் விநாயகக் கடவுள் ஓடிவந்து பெண்மயில் அருகே நின்று, "அம்மா! முன்னே செல்வது அப்பா" என்று பணிவுடன் கூறினர். நாதனை அறிந்த மயிலாள், அதி மோகத்துடனே ஆண்மயிலைப் பின் பற்றினள். ஆண்மயிலாக ஆடியவண்ணம் ஓடியவர். மறைந்தார் பெண் மயில் திகைத்தது சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் மயிலின் அகவல் குரல் கேட்டது குரல் வந்த திசையை நோக்கிப் பெண் மயில் சென்றது. அங்கு ஓர் மாமரத்தடியில் ஆண்மயிலைக் கண்டது. பெண்மயில் நெருங்கிய உடனே ஆண்மயில் மாமரத்தைச் சுற்றியது. பெண்மயிலும் பின் பற்றி, பிரதட்சணம் வந்தது. ஆண்மயில் மும்முறை வலம் வந்ததுபோல, பெண் மயிலும் மும்முறை வலம் வந்தது மூன்ரும் முறை பெண்மயில் சுற்றிவந்த பின், ஆண்மயில் வடிவத்தினின்றும், பிட்சாடனத் திருக்கோலம் வெளிப்பட்டது. மயிலாம்பாள் இது கண்டு மருட்கை கொண்டாள். உடனே ஈசன், மயில் வடிவு கொண்ட பரமேஸ்வரிக்கு இடைவரை பெண் வடிவினைக்கொடுத்தார் தோகையும், பாதமும் மட்டில் மயிலினதாகவிருந்தன. பின்னர் இறைவன், குருமூர்த்தகோலமாயிருந்து ஸ்ரீ மயிலாம்பா

ளுக்கு ஞானேபதேசஞ் செய்தருளினர். ஞானேதயமான உடன் காமம் ஒழிந்தது. மாமரத்தடியில் விளங்கும் மகாலிங் கத்தை அம்மையார் பூஜித்தார். உடனே பூரண பெண் வடிவு பெற்ருள். கணப்பொழுதில் வழித்துணை நாதரும் மறைந்த ருளினர்.

மயிலால் பூஜிக்கப்பட்ட மகாலிங்கேசுவரர் ஸ்ரீ மாயூர நாதர் எனப் பெயர்பெற்ருர். அத்தலமும் மாயூரம் எனப் பெயர் பெற்றது. மயில் வடிவுகொண்ட அம்மைக்கு 'அபயம் பாள்' அல்லது 'அஞ்சல் நாயகி' எனப் பெயர் பொருந்தியது. ஸ்ரீ மாயூரநாதரும், ஸ்ரீ அபயம்பாளைத் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

திருவிளையாடல்களினின்றும் ததும்பும் தத்துவங்கள்:-

ஸ்ரீ மார்க்க சகாயேஸ்வரரது திருவிளையாடல்களினின்று தத்துவங்கள் சில தென்படுகின்றன. அவைகள் எக்காலத்தும் எல்லோர்க்கும் பயன்படுபவைகளாம். முயற்சியால் மனிதன் மேன்மையடையக் கூடுமெனினும், கருமத்துக்குத்தானே கர்த் தாவென்று அவன் அகங்கரிக்கலாகாது. கடவுள் ஒருவரே கர் மங்கள் அனைத்துக்கும் கர்த்தா, அதை மறந்து, கடவுளிடத் திருந்து கர்மத்தைப் பிரிக்குமளவு மனிதன் கேட்டை வளர்க் கிருன். திரிபுரத்தை அழிக்க சிவபெருமான் வில் வளைத்துப் பாணம் பிரயோகஞ்செய்யத் துவங்கினர். அவ்வமயம் போர்க் கருவிகளாக விருந்த தேவர்கள். தம்மாலேதான் திரிபுர சம் காரம் நிகழ்வதாக எண்ணி அகந்தையடைந்தனர். அதன் முடிவு என்ன? இருமாப்புகொண்ட அத்தனை பேரும் வெந்து சாம்பலாயினர். தெய்வத்தைப் புறக்கணித்துச் செய்கின்ற செயல்களெல்லாம் தனக்கே கேடாய் முடியும்: வித்யூன்மாலி, தாரகாட்சன், கமலாட்சன், மகிஷாசுரன் ஆகியோர்களின் வீழ்ச்சியே இதற்குத் தக்க சான்ருகும்.

ஒன்று என்ற இலக்கம் இருந்தால்தான், அவ்விலக்கத் திற்குப் பின்பு போடப்படும் பூஜ்யங்களுக்கு மதிப்பு ஏற் படும். தனிப்பட்ட பூஜ்யங்களுக்கு மதிப்பில்லை- அதேபோல் தெய்வத்தை இணைத்துச் செய்கின்ற செயல்களுக்கெல்லாம்

தனிச் சிறப்புண்டு. தெய்வத்தைப் புறக்கணித்துச் செய்கின்ற செயல்களெல்லாம் தனக்கே கேடாய் முடியும். நினைத்தஇடங்களுக்கு கணப்பொழுதில் செல்லக்கூடிய ஆற்றலைப் பெற்றிருந்த திரிபுரர்களின் கதிஎன்னவாயிற்று? தெய்வத்தைப் புறக்கணித்த மகிஷாசுரனின் மாபெரும் வலிமை மண்ணைக் கவ்வியது.

உலகத்தில் கேடுகள் பல தென்படுவது வெளிப்படை. ஆனால் உலகத்தை கடவுளோடு இணைத்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு தீமைகளெல்லாம் நன்மைகளாக வடிவெடுத்து விடுகின்றன. பாருலகிலுள்ள பொல்லாங்கைப் போக்குவதற்கு கடவுளை அடைதல் ஒன்றே உற்ற உபாயம். முன் கதைகளில் கூறப்பட்ட அமரர்களின் இன்னல்களை, அபயம் அடைந்த உடன் களைந்தருளினர் எம்பெருமானர். கட்டுக் கடங்காத மனதே பலபேரை அழித்து விடுகிறது. அத்தகைய மனதை சிவனிடம் சேர்த்துவிட்டால் அதனுல் நன்மை பயக்குமே ஒழிய கேடு ஒன்றும் விளையாது, ஆகவே, வழிகாட்டி வள்ளலையும், அழகிய நாயகியம்மையையும் போற்றுபவர் பரத்தைச் சாரத்தகுதியுடையவர் ஆகின்றனர்.

சைவ சமயக் குரவர்களின் பாடல்கள்:

சைவ சமயக்குரவர்களுள், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் ஆகியோரும், பெரியபுராணத்தை இயற்றிய சேக்கிழாரும் இத் தலத்தின் மகிமையைப் பற்றி பாடியிருக்கின்றனர் தேவாரம் என்னும் திராவிட வேதத்தை திருவாய் மலர்ந்தருளிய மூவராலும், ஸ்ரீ மார்க்க சகாயேசுவரர் பாராட்டப்படுகிருர் எனினும், தனிப்பதிகம் மட்டுமில்லை. 'பூவனூர்' திருப்பதிகத்தில் ஒரு பாடலும் 'திருநெய்த்தானம் திருத்தாண்டகத்தில்' ஒரு பாடலும், ஆக, இரு பாடல்களில் திருநாவுக்கரசர் ஸ்ரீ மார்க்க சகாயேசுவரரைப் போற்றுகிருர், அவை பின் வருமாறு:-

(1) "பூவனூர், தண்புறம்பயம், பூம்பொழில்
நாவலூர், நள்ளாறொடு நன்னிலம்,
கோவலூர், குடவாயில், கொடுமுடி,
மூவலூர், முக்கண்ணனூர் காண்மினே"

(இதன் பொருள்)' குளிர்ச்சியும் அழகும் பொருந்திய, சோலைகள் நிறம்பிய பூவனூர், புறம்பயம், நாவலூர், நள்ளாறு, நன்னிலம், கோவலூர், குடவாயில், கொடுமுடி, மூவலூர், ஆகிய சிவஸ்தலங்களில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானை கண்டு தெரிசியுங்கள்"

2. தந்தைதாயில்லாதாய் நீயேயென்றும் தலையார் கைலாய நீயே
யென்றும்
எந்தாயெம்பிரானாய் நீயேயென்றும் ஏகம்பத்தென்னீசநீயே
யென்றும்,
முந்திய முக்கண்ணாய் நீயேயென்றும் மூவலூர்மேவினாய்நீயே
யென்றும்,
சிந்தையாய் தேனூராய் நியேயென்றும் நின்றநெய்த்தானாவென்
நெஞ்சுளாயே.

(இதன் பொருள்)" தந்தை தாய் அற்றவனும், தலைமை பொருந்திய கைலைவாசனும், என் தந்தை, என்பிரான், ஆனவனும், காஞ்சிபுரத்தில் விளங்கும் என் ஈசனும், முக்கண் எம்மானும், மூவலூரில் தோன்றியுள்ளவனும், அடியவர் சிந்தையிலிருப்பவனும், தேனூரில் இலங்கும் தன்மையுடையவனும் ஆகிய எல்லாம் நீயே, நெய்த்தானத்துறை நாதனே! என் னெஞ்சுளாயே"

திருஞானசம்பந்தர், திருவாவடுதுறை கோமுகதீஸ்வரரைத் தரிசித்துவிட்டு, முத்துச்சிவிகையில் "திருத்துருத்தி" என்னும் தலத்திற்கு வந்து சிவபெருமானை தரிசித்து, 'மாற்றுயர்பசும்பொன்' என்னும் பதிகம்பாடி, இறைவனை வணங்கி விட்டு, காவிரிக்கரைமீதுள்ள மூவலூர் முக்கண்ணரை மனமார பூஜித்தார். இவ்வாறு சம்பந்தர், வழிகாட்டிவள்ளலாரை வழிபட்ட விந்தையை, சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் பின் வரும் பாடலால் விளக்கியிருக்கிறார்.

"திரைத்தடம்புனல் பொன்னிசூழ் திருத்துருத்தியினில்
வரைத்தலைப் பசும்பொன்னெனும் வண்டமிழ்ப் பதிகம்
உரைத்து மெய்யுறப்பணிந்து, போந்துலவுமன்னதியின்
கரைகண் மூவலூர் கண்ணுதலார் கழல்பணிந்தார்"

'திருத்துருத்தி' என்பது குற்ருலம் இத்தலம் சோணுட்டில் காவேரிநதிக்கு தென்பால் அமைந்துள்ளது. குத்தாலேஸ்வரரை சேவித்துவிட்டு பின்னர் மூவலூர் முக்கண்ணனை அருகில் சென்று சேவிக்க, சம்பந்தர் விருப்புற்ருராம். மேற்றிசையை நோக்கி, பயணமாகி, சித்தாரண்யத்தின் மேற்கு எல்லையை அடைந்தார். அங்கு மணலெல்லாம் லிங்கமாக, அனந்த கோடிலிங்காகாரமாய் எங்கும் விளங்கின. இதற்கப்பால் அடியெடுத்துவைக்க ,அஞ்சி, இருந்தவிடத்தேயிருந்துபாடி, ஸ்ரீ மார்க்கசகாயேசுவரரைத் தொழுதுவிட்டு, தனது பெயராலேயே, சித்தர்காட்டில் ஒரு லிங்கத்தை ஸ்தாபித்துவிட்டு, அருகிலுள்ள வாவியில் மூழ்கிவிட்டு, மகாலிங்கப்பெருமானை அருச்சித்துவிட்டு, தடாகங்க்ள் நிறைந்த மயிலாடுதுறைக்கு வந்து சேர்ந்தார் சம்பந்தர்.

இதனை,

மூவலூருறை முதல்வரைப் பர்வியமொழியால்
மேவுகாதலில் எத்தியே விருப்பொடும் போந்து
பூவலம் புதண்பணைப் புகலியர் தலைவர்
வாவிசூழ் மயிலாடுதுறையில் வந்தார்.''

என்ற பாடலால் சேக்கிழார் பெருமான் விளக்கியிருக்கிருர்.

எங்கும் நிறைந்துள்ள, பேர் ஊர் இல்லாப்பெம்மான் க்ஷேத்திரத்துக்கு ஏற்ப ஒரு தனிப் பெயரைப் பெற்றுக் கொள்கிருன் என்றும், அது பெரிதும் காரணப் பெயராகவே வந்தமையும் என்று மீண்டும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு தலத்தில் ஒரு மூர்த்தியை தரிசிக்கும்போது, வேருெரு தலமூர்த்தியைக் குறிப்பிட்டு வாழ்த்துவது பக்த கவிகள் சம்பிரதாயம். இதற்கிணங்க, சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் மூவலூர் முக்கண்ணனை வருணித்து, திருவாவடுதுறைத் திருப்பதிகத்திலே ஒரு பாடலில் பாடியிருக்கிருர். அது பின்வருமாறு:-

வானநாடனே! வழித்துணை மருந்தே!
மாசிலாமணியே! மறைபொருளே!
ஏனமாம்எயிறு ஆமையும் என்பும்
ஈடுதாங்கிய மார்புடையானே!
தேனெய், பால்தயிர் ஆட்டுகந் தானே!
தேவனே! திருவாவடுதுறையுள்
ஆனையே! எனை அஞ்சல் என்றருளாய்
யாரெனக்கு உறவு அமரர்களேறே!

வழிதவறியவர்களுக்கு வழிகாட்டி சகாயம் புரிந்த மூவலூர் பிரானுக்கு ஏற்பட்டுள்ள திருநாமம் "ஸ்ரீமார்க்கசகாயேசுவரர்' என்பது சிறந்த தமிழில் சொல்லுங்கால் "வழித்துணை நாதர்" அல்லது 'வழித்துணையப்பர்' என்று சொல்லலாம். மார்க்கம்—வழி. சகாயம்—துணை; ஈஸ்வரர்—நாதன் அல்லது அப்பன் என்பது தெள்ளிய பதஉரை. வழி தவறிவிட்டவர்களுக்கும், வழி தெரியாதவர்கட்கும் 'திகைப்பு' என்னும் பிணி உண்டாகிறது. அப் பிணிக்கு இறைவன் 'துணை' என்னும் மருந்தை அளித்து பிணி நீக்குகிறான். ஆகவே ஈஸ்வரனுக்கு 'வழித்துணை மருந்து' என்ற நாமம் பொதுவாக பொருந்தி யிருப்பினும், புன்னாகவனேசுவரரின் திருவிளையாயாடல்களையொட்டி மூவலூர் பிரானுக்கு இப் பெயர் சிறப்பாக அமைகிறது. ஆக நம்பியாரூரர், மாசிலாமணியாய் விளங்கும், திருவாவடுதுறைப் பிரானை துதிக்கும்போது, மூவலூர் முக்கண்ணனின் திருவிளையாடல்களை நினைத்து, அப்பாடலில் அவனை 'வழித்துணை மருந்தே' என்றழைத்து உருகுகிறார்,

தீர்த்தங்கள்:-

புன்னாகவன க்ஷேத்திரத்தில் இலங்கும் புண்ணிய தீர்த்தங்கள் நான்கு. அவைகளில் நதி ஒன்று, புஷ்கரணி (பூங்குளம்) இரண்டு, கிணறு ஒன்று காவிரிநதி, துர்க்கா புஷ்கரணி, சந்திரபுஷ்கரணி, உபமன்யுகூவம் என்பன. காவிரி நதிக்கரையிலுள்ள தீர்த்தக்கட்டத்திற்கு 'பிப்பலர் தீர்த்தக்கட்டம்' எனப்பெயர்.

இத் தீர்த்தங்களின் மகிமைகளைச் சிறிது ஆராய்வோம்:-

1. பிப்பலர் தீர்த்தக்கட்டப் பெருமை:-

ரோகி, யோகியான விந்தை.

குடகுமலைச் சாரலில் அங்கமெல்லாம் குறைந்து, அழுகி, துர்நாற்றம் வீசி, சீழ்வடிய, புழுக்கள் சொரிய, வெகு சிரமப் பட்டுக் கொண்டிருந்தான் குஷ்டரோகி ஒருவன். ஒரு சமயம் தெய்வீககான ஒலி இவன் செவிக்கெட்டியது. இம் மதுர ஒலி இவனை மகிழ்வித்தது. சற்று தூரத்தில் மாமுனிவர் ஒருவர் வீணையை மீட்டி இனிமையாகப் பாடிக் கொண்டிருப்பதை ரோகி கண்டான்.

ரோகி முனிபுங்கவரை அணுகி, வணங்கி, தான் செய்த அடாத செயல்களை எடுத்துச் சொல்லி, மனம் நொந்து, அடி பணிந்து நின்முன். இளம்பிராயத்தில், இம்மலைக் காடுகளில் பதுங்கியிருந்து, வழிப்போக்கர்களையும் நிரபராதிகளையும் வழி மறித்து, கொலைபுரிந்து, கொள்ளையடித்து வாழ்க்கையை நடத்தியதின் பயனாக குஷ்டரோகியானான்.

மதுரகானம் சுரந்த முனிவர் நாரதர், ரோகியின் உண்மையான மனக் கசிவுக்கிரங்கி, ஒரு மந்திரத்தை உபதேசித்து மறைந்துவிட்டார். ரோகி, மந்திரத்தை மனம் உருகி ஜபிக்கவே, ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி இவன் முன்பு காட்சியளித்தார். ரோகியும் மனம் கசிந்து கதறினான். தான் புரிந்த அடாத செயல்களுக்காக மனவேதனை கொண்டு நொந்து கொண்டான். பரந்தாமன் பாவிக்கிரங்கி, இவன் செய்த கோடிக் கணக்கான பாவங்கள் நீங்கி நோய்தீர காவிரி நதியில் உள்ள ஒவ்வொரு தீர்த்தக்கட்டத்திலும் மூழ்கிக்கொண்டே சென்ருல், எந்த தீர்த்தக்கட்டத்தில் உடற்பிணி நீங்குகிறதோ, அத்தலமே அவனது வாழ்விற்குகந்த தலமென்றும், அங்கு தான் பாபவிமோசனமடைந்து முக்தி பெறுவானென்றும் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

"சுவாமி! அடியேனது பாவங்களும் பிணியும் எந்ததீரத்தில் நிவர்த்தியாகின்றனவோ அங்கு தேவரீர் திவ்விய தரிசனம் தரலாகவேண்டும்." என்று ரோகி விண்ணப்பிக்க, சுவாமியானவர் "பக்தா! தீர்த்தத்தில் முழுகி, நின் பிணி ஒழிந்தபின் வடதிசையை நோக்கினால் நம் விஸ்வரூபதரிசனம் நினக்கு கிட்டும்" எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தார்.

முகுந்தன் மொழிந்தருளிய வண்ணம் நோயாளி, பொன்னி நதி தீர்த்தக்கட்டங்களில் முறையாக மூழ்கிக்கொண்டே வந்தான். பொன்னுலக மூர்த்தி புவியினில் வழித்துணை வள்ளலெனத் திருநாமம் பூண்டு, கோவில்கொண்டிருக்கும் மூவலூரில் பாயும் பொன்னி நதி கட்டத்தில் ரோகி நீராடியமாத்திரத்தில் அவனது புண்மேனி பொன்மேனியாகி, யோகியாக மாறிவிட்டார். உடனே வட திசையை நோக்கி வழிபடவே, விண்ணும் மண்ணும் நிறைய முகில் வண்ணன் திவ்விய தரிசனம்தரலானார்.

கேசவன், முனிவரை நோக்கி, "பக்தா! புன்னாக வனத்திலேபொன்னி நதியிலே நீராடி, நிர்மலராகிய உம்மை இனி 'பிப்பலர்' என யாவரும் அழைக்கட்டும், நீர் நீராடிய ஸ்நானக் கட்டத்திற்கு உமது நாமமே பொருந்தக்கடவது. தீராத உடற்பிணியையும் பாவப்பிணியையும் தீர்த்த இப் பொன்னி ஸ்நானக்கட்டத்தில் இனி முழுகுபவரின் மெய்ப்பிணி, பாபப்பிணி பிறவிப்பிணி ஆகிய இம் மூன்று பிணிகளும் நீங்கக் கடவது. நீர் புன்னாகவனேசுவரரை வழிபட்டு முக்தி பெறுவீராக" என அநுக்கிரகம் செய்து மறைந்தருளினார்.

பிப்பல முனிவரும் காசியிலிருந்து மகாலிங்கம் கொணர்ந்து இத்தலத்தே பிரதிஷ்டை செய்து காசிநாதரையும் புன்னைவனநாதரையும் ஆராதித்து ஆண்டவருடன் ஐக்கியமானார்.

இப்பொழுது மூவலூருக்கு வடக்கேயுள்ள 'கோழ்குத்தி" என்னும் கிராமம்வரை அக்காலத்தில் பொன்னி ஆறு அகண்

டிருந்தது. பிப்பலரின்கோடி ஹத்திகளையும் நிவாரணம் செய்த தலத்துக்கு 'கோடி ஹத்தி' என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. நாளடைவில் 'கோடிஹத்தி' 'கோழ்குத்தி' எனத்திரிந்தது. இத்தலத்தே விஸ்வரூபம் காட்டியருளிய மாதவனுக்கு கோவில் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. அங்கு கோவில் கொண்டிருக்கும் பெருமானுக்கு 'வானளாவிய பெருமான்' என்பது திருநாமம். வழக்கில் 'வானமுட்டிய பெருமாள்' என்று சொல்லப்பட்டுவருகிறது.

2. சந்திர புஷ்கரணி.

நவக்கிரகமூர்த்திகளில் ஒருவரான சந்திரன் புன்னுகவன க்ஷேத்திரத்துக்குக் கீழ்பால் உள்ள திருக்குளத்தில் ஸ்நானம் செய்து, வழிகாட்டி வள்ளலாரைப் பூஜித்து இஷ்டசித்தி பெற்ருர் இத் தீர்த்தம். ஸ்ரீ மார்க்கசகாயேசுவரர் கோவிலுக்கு கிழக்கேயுள்ள, ஸ்ரீ மாரியம்மன் ஆலயத்திற்கெதிரேயுள்ளது.

3, துர்க்கா புஷ்கரணி.

அகோர வடிவுபெற்றிருந்த துர்க்கை. இவ் வாவியில் மூழ்கி அழகிய வடிவுபெற்ருள் என்றவிபரம் முன்பேகூறப்பட்டுள்ளது

4 உபமன்யு கூவம்.

இத் தீர்த்தம் கோவிலுக்குள் இரண்டாம் பிரகாரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள கிணறு. உபமன்யு' என்னும் முனிவர் தலயாத்திரை புரிந்துகொண்டே இத் தலத்திற்கு வந்தார். அப்பொழுது எங்குமே ஜலமின்றி வரண்டிருந்தது. முக்தியளிக்கும் முக்கண்ணரை நினைத்தார். அவரருளால் ஓர் தீர்த்தம் உண்டாயிற்று அதில் நீராடி எம்பிரானை வழிபட்டார் உபமன்யு முனிவருக்காக ஏற்பட்ட தீர்த்தம் அவர் பெயராலே வழங்கிவருகிறது. இத் தீர்த்தம் காலத்தால் யாவற்றிற்கும் முந்தியது தெய்வீகமும் தூய்மையும் பொருந்தியது.

வழி பட்டோர்கள்.

வழிகாட்டி வள்ளலேவழிப்பட்டு நற்கதி பெற்ருேர்களின் சங்கியை கணக்கற்றதாயினும், சில சிரேஷ்ட பக்தர்களின் வழிபாடு மகிமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சர்ப்பம் பூஜித்தல்.

'காசிபர்' என்னும் முனிவருக்கு 'கத்ரு' என்பவளிட மிருந்து நவநாகங்கள்பிறந்தன. 'அனந்தன்' 'கார்க்கோடகன்' 'தக்ஷன்'; 'சங்கபாலன், 'குளிகன்' 'பதுமன்' 'மகா பதுமன்' 'வாசுகி', 'சேடன்' என்னும் நாகர்கள் ஒன்பது பேரும் பாதாளம்புகுந்து தங்களில் முதல்வனுன' அனந்தன் என்னும் ஆதிசேடனே அரசனுகக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர்' இந்த ஒன்பதின்மரில் 'தக்ஷன்' என்பவன் மகாசிவராத்திரி யன்று முதல் யாமத்தில் திருக்குடந்தை நாகேஸ்வரரையும், இரண்டாம்யாமத்தில் திருநாகேஸ்வரம் நாகேஸ்வரரையும், மூன்ரும்யாமத்தில் கஞ்சனூர் அக்கினியேஸ்வரரையும் நான் காம் யாமத்தில் புன்னுகவனேசுவரரையும் வழிபட்டு பேறு பெற்ருன்,

இன்னும் கார்த்திகை சோமவாரத்தில் 'வாசுகி', முதல் யாமத்தில் குடந்தை நாகேஸ்வரரையும், இரண்டாம் யாமத் தில் குடந்தை சமிவனநேசுரரையும் மூன்ரும் யாமத்தில் ஸ்ரீ புன்னுகவனநாதரையும் பூஜித்து நான்காம்யாமத்தில் பாதா ளம் புகுந்து இம் மூவரையும் நினைத்து முக்தி பெற்றதாகவும் ஒரு வரலாறு உண்டு.

சப்த மாதர்கள் பூஜித்தல்;-

'மகேஸ்வரி', 'கௌமாரி', 'சாமுண்டி' 'வைஸ்ணவி' 'பிர்மாஹி', 'வராகி', 'இந்திராணி' என்னும் சப்தமாதர்களும் ரத சப்தமியன்று வழித்துணை நாதனே வழிபட்டு இஷ்ட வரம் பெற்றனராம். இதற்காதாரமாக, இவ் வாலயத்தில் அம்மன் சந்நிதிக்கு மேல்புரமாக, வடக்கு பார்க்க, சப்தமாதர்களு டைய பிரதிஷ்டைகளும் அமைக்கப்பட்டு நித்யபூஜை செய்யப் பட்டு வருகிறது.

கர்மசேனுநியர்வழிபடல்;-

முன்னொருகாலத்தில் கர்மசேனன் என்னும் நாஸ்திகன் ஒருவன் சோழநாட்டை ஆண்டுவந்தான். ஒருநாள் சில முனிவர்கள் இவனது சபையை நண்ணினர். ஆஸ்திகர்களை குதூகலிக்கச் செய்த முனிவர்கள் நாஸ்திக மன்னனின் மனப்பான்மையை திருப்பமுடியவில்லை. ஆதலால் முனிவர்கள் அரசனை நோக்கி, "அரசே! முத்தியளிக்கும் மூவலூர் மேவிய மார்க்கசகாயேசுவரரை ஒருமுறை சேவித்துவிட்டு வாரும். உம் பாபங்கள் விலகும்" என்றனர்.

சிலகாலம் சென்றது அயல்நாட்டரசன் ஒருவனுடன் கர்மசேனன் சூதாட நேர்ந்தது. சூதாட்டத்தில் அனைத்தையும் தோற்றான் கர்மசேன மன்னன். நாட்டை இழந்த மன்னன் மனைவி மக்களையும் இழந்து நயன ஒளிகெட, பசியால் வாடி, பரதேசியாகி, விந்தியமலைச் சாரலையடைந்தான். ஆண்டியான பிறகுதான் கர்மசேனனுக்கு ஆண்டவனிடத்தே பக்தியும், தான் செய்த பாபங்களைக் குறித்து சோகமும் ஏற்பட ஆரம்பித்தது.

ஒருநாள் இவன் பசியால் வாடியிருந்த சமயம், அந்தணர் ஒருவர் தோன்றி, இவனது விருத்தாந்தத்தை வினவி, அறிந்து கொண்டு, இவன் மீது இரக்கப்பட்டு, தன் கையிலிருந்த கட்டமுதை இவனுக்குக் கொடுத்து உண்ணும்படி சொன்னார். அதற்கவன், "சுவாமி! யான் முக்தியளிக்கும் மூவலூர் முக்கண்ணனை தெரிசித்த பின்னரே உண்பேன்" என்று உறுதியுடன் கூறினன். "நீர் முதலில் நான் கொடுக்கும் உணவை உண்ணும். பிறகு உம்மை நிச்சயமாய் நீர் விரும்பும் மூவலூருக்கு அழைத்துச் செல்லுகிறேன்" என வாக்களிக்கவே, அந்தகனும் அந்தணர் கொடுத்த உணவை அருந்தினன் பின்னர், அந்தணர், தன் கையிலிருந்த கோலை நீட்டி, அதைப் பிடித்துக்கொண்டு தன் பின் வருமாறு ஏவினர். இருவருமாக மூவலூரை நோக்கி பயணமாயினர். காடு மலைகளெல்லாம் கடந்து, காஞ்சிமாநகரிலுள்ள மிளகுவனத்தை அடைந்தனர்.

இவ்வனத்தில் ஆச்ரமமமைத்துக்கொண்டு வீரசேனர் என்ற துறவி ஒருவர் வசித்துவந்தார். இவருக்கு காரியசேனர், சந்திரசேனர் என்று இரண்டு சீடர்கள் பணிவிடை செய்துவந்தனர். ஒருநாள் விடியற்காலை சந்திரசேனர், அருகாமையிலுள்ள ஓடையில் ஸ்நானம் செய்ய வரவே, அவ்வமயம் ஓர் அந்தணர் அந்தகனொருவனுக்கு வழிகாட்டியாய் வருவதைக் கண்டார். சந்திரசேனர், அந்தணரை அணுகி "சுவாமி! தாங்கள் இன்று எங்கள் ஆச்ரமத்தில் உணவு அருந்திவிட்டு ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு பின்னர் செல்லலாம்" என்றார், அது கேட்ட மறையவர் "முனிவரே! கர்மசேனர் என்னும் இவர் முக்தியளித்திடும் மூவலூர் மேவிய பிரானை தெரிசிக்கச் செல்லுகிறார். இவருக்குத் துணையாக யானும் அங்கு போகிறேன். எம்பிரானை தெரிசிக்குமுன் எங்கும் தங்கமாட்டோம்" என்றார். அம்மொழி கேட்டதும், சீடத்துறவி, "அந்தணரே! யானும் என் குருநாதர் வீரசேனரும், சீடர் காரியசேனரும், பன்னெடு நாட்களாய் அத்தலத்துச்குச் சென்று ஆண்டவனை தெரிசித்து வரவேணுமென்ற அவா உடையோராயுள்ளோம் எனினும் சமயம் இதுவரை கிடைக்காதிருந்தது. சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிடாது, அவர்களிடமும் இதைக்கூறி அவர்களையும் அழைத்து வருகிறேன். சற்று தாமதித்தல் வேண்டும்" என்று கூறி ஆச்ரமத்துக்கு விரைவிற்சென்றார். குருவிடமும் நண்பரிடமும் தெரிவித்து. அவர்களுடன் புறப்பட்டு அந்தணரிடம் வந்து சேர்ந்தனர். அந்தணர், கர்மசேனர், வீரசேனர், சந்திரசேனர், காரியசேனர் ஆகிய நால்வருக்கும் வழிகாட்டியாகவிருந்து, வழித்துணைநாதன் வீற்றிருக்கும் மூவலூருக்கு அழைத்துச் செல்லலாயினர்.

ஐவரும் மூவலூர் வந்து சேர்ந்தனர். அந்தகனை அழைத்து வந்த அந்தணர் திடீரென மறைந்துவிட்டார். இப்படி மாயமாய் மறைந்த அந்தணர் கோலங்கொண்டவர், ஸ்ரீ மார்க்கசகாயேசுவரரைத் தவிர வேறு யாராக இருக்கமுடியும்? மூவலூர் தலத்தை மிதிக்கவே, கர்மசேனரின் கண்கள் மீண்டும் ஒளிபெற்றன. நால்வரும் காணும்படி ஆலயத்திலுள்ள சிவ

லிங்கத்தில், இடைக்குமேல், அந்தகரை அழைத்துவந்த அந்தணரின் வடிவம் தோன்றியது. உடனே கர்மசேனர், இறைவா! நின்னைக்கண்ட கண்களால் பிறவற்றைக் காணாத வரம்தருக" எனவேண்டவே, நால்வரையும் தன்னுள் ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டு, தானும் ஸ்ரீ மகாலிங்கத்துள் மறைந்தருளினர்.

கல்வெட்டுச் சாசனங்கள்.

இக்கோவிலில் கல்வெட்டுச் சாசனங்கள் சில உள. அவைகளில் பெரும்பான்மை தேய்ந்து மறைந்துபோய்விட்டன. அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டுள்ள பழைய கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி இலாகாவினல் சில சாசனங்கள் இக்கோயிலினின்றும் பதிவெடுத்துக் காப்பாற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் பெரிதும் இக்கோவிலுக்கு உபயம், கட்டளையாக விடப்பட்ட நிலம், நகை முதலியவைகளைப்பற்றியனவாம். ஆனல் சாசனங்களில் கண்டுள்ள யாவும் இப்பொழுது இக்கோயிலுக்கு உரியவைகளா யிருக்கின்றன என்று சொல்லுதற்கு இடமில்லை.

தலபுராணத்துக்கு ஆதாரமாக, சில கல்வெட்டுச் சிற்பங்கள் இக்கோவிலில் தென்படுகின்றன. சுவாமி கோவில் உட்பிரகாரத்தில், ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி சந்நிதிக்கு மேற்புரத்தே, ஸ்ரீ மகாலிங்கத்தை பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன் என்ற மூவரும் பூஜிக்கும் நிலையில் கல்வெட்டுச் சிற்பம் அமைந்துள்ளது. அதே மாதிரி வெளிப்பிரகாரத்தில் அம்மன் மண்டப மேற்புரத்தில் ஒரு கல்வெட்டுச் சிற்பம் காணப்படுகிறது.

நித்திய பூஜைகளும் உற்சவங்களும்:-

நாடோறும் ஆகம விதிப்படி ஐந்துகால பூஜைகள் நடைபெறுகின்றன. பிர்மோற்சவம் பங்குனித் திங்களில் நடைபெறும். பிர்மோற்சவ பத்து நாட்களிலும் பஞ்சமூர்த்தி புறப்பாடுண்டு. அதில் ஐந்தாம் திருநாளன்று வெள்ளிரிஷபத்தில் வழித்துணை நாதர் அமர்ந்து காட்சியளிப்பது பார்க்கத்தக்கது. ஏழாந்திருநாளன்று திருக்கல்யாணம். அன்று புஷ்பவிமானத்தில் சுவாமி புறப்பாடு. ஒன்பதாம் திருநாளன்று

ரதோத்சவம். பத்தாம்திருநாளன்று வெள்ளி ரிஷபவாகனத்தில், சோமாஸ்கந்தர் பஞ்சமூர்த்தி கோலமாய் பொன்னி நதிக்கு எழுந்தருளி, பிப்பலர் தீர்த்தக்கட்டத்தில் தீர்த்தவாரி நிகழ்த்துவார். பதினோராம்நாள் மௌன உற்சவமும், பன்னிரெண்டாம்நாள் கௌரி உற்சவமும், பதின்மூன்ரும்நாள் சண்டிகேசுவரர் உற்சவமும் நடைபெறும். வருஷ ஏறுபடி தினங்கள் முழுவதிலும் சுவாமி புறப்பாடு நடைபெற்று வருகின்றன. மாதகிர்த்திகை, பிரதோஷ தினங்களில் பிரகாரத்துக்குள்ளாகவே சுவாமி புறப்பாடுண்டு.

நிர்வாகம்:-

1355-ம் பசலியில், சென்னை இந்துமத தர்ம பரிபாலன சபையோர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும், நிர்வாகத் திட்டப் பிரகாரம் (Scheme of administration) போர்டாரவர்களால் நியமிக்கப்பட்டுள்ள நிர்வாக அதிகாரியாலும் (Executive Officer) கௌரவ தர்மகர்த்தாக்கள் மூவராலும், தேவஸ்தானத்திய நிர்வாகம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

முடிவுரை;

ஒரு நாட்டின் கடவுள் பக்தியையும், மதப் பற்றையும், ஜீவகாருண்யத்தையும், வளப்பத்தையும் தெற்றென எடுத்துக் காட்டுவது அங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஆலயங்களே தென்னுட்டில்புராதான ஆலயங்கள் பலஉள ஒருஆலயத்தின் மகிமையையும் அங்குகுடிகொண்டுள்ள எம்பிரானின் பெருமையையும் எடுத்துக் காட்ட தலபுராணம் இன்றியமையாதது. தலபுராணங்கள் கடவுள் பக்தியைஉறுதிப்படுத்துகின்றன உடல் உறுதிபெற உணவு உண்கிறோம். அதுபோல தெய்வத்தினிடம் திட உறுதிகொள்ள, தெய்வ வழிபாடு செய்யவேண்டும். பொருளை உணர்ந்து கடவுளின் திருநாமங்களை உச்சரிப்பவருக்கும், சிந்திப்பவருக்கும் சிவமயமாதல் எளிது. இவ்வாறு சிந்தித்து உச்சரித்தல்தான் வழிபாடு அல்லது 'மந்திரம்' எனப்படுகிறது. மனதை உறுதிப்படுத்துவது எதுவோ அது மந்திரம்.

சிவவழிபாடு மேலான எண்ணத்தையும், சிவனது அருளையும் மனதுக்கு ஊட்டி மனிதனைப் புனிதனுக்குகிறது. அவனருளாலே அவன்ருள் வணங்காதவனது வாழ்க்கை பயனற்றதாய்ப்போய்விடுகிறது. நவீன நாகரிகமும், சுவையற்ற, மதச்சாரமில்லாத கல்வியும் பார்வைக்கு முன்னேற்ற முடையது போல்தோன்றும். உயரப்பறந்தாலும், கழுகின் நோக்கம் மண்ணில் கிடக்கும் அழுகிய பதார்த்தங்கள் மீதுதான்செல்லும், மண்ணிலே தோன்றினும், மல்லிகை, வானத்தை நோக்கி படர்வதுடன், இனிய கந்தமுள்ள மலர்களையும் புஷ்பிக்கிறது. அதேபோல் எளிய வாழ்க்கையை தெய்வத்துடன் இணைக்குங்கால் மணம் பெறுகிறது.

புதிதாய் ஒருவன் ஒரு ஊருக்குச் சென்ருல், முதலில் பெட்டி பேழைகளை பத்திரப்படுத்தி வைக்க ஒரு விடுதியைத் தேடி ஏற்படுத்திக் கொண்டுதான், பின்னர், தான் வந்த காரியத்தை கவனிக்கிருன். அதேபோல், மனிதன் பரத்தைச்சார முதலில் வழியைத் தேடிக்கொண்டுதான் பிறகு இகத்துக்கு வேண்டிய சுகத்தை தேடிக்கொள்ள வேண்டும்.

சுபம்! சுபம்! சுபம்!

56632 O23:38.1117M
31J1

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
27 AUG 1956
MADRAS

மூவலூர் ஸ்ரீ மார்க்கசகாய சுவாமி தேவஸ்தானம்

CONNEMARA ... LIBRARY
27 AUG 1956

வருமானம் விபரம்.

	ஏக்கர்	செண்டு	வருஷம் ஒன்றுக்கு கலம்	தொகை ரூ.	அ.	பை
நஞ்சை	130	0	2853	14,265	0	0
புஞ்சை				1,950	0	0
கட்டிட வாடகை	36	40		1,260	0	0
நில வாடகை				4,636	0	0
உபயம்				500	0	0
மோஹினி				52	8	0
			மொத்தம்	22,663	8	0

(ஏக்கர் 36, செண்டு 40 — புஞ்சை, கட்டிட வாடகை, நில வாடகை மூன்றுக்கும் சேர்த்து)